U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Y. S.**, zast. Mgr. Gabrielou Kopuletou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2017, č. j. OAM-120/ZA-ZA11-K07-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, ze dne 11. 12. 2017, č. j. 73 Az 2/2017 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 8. 2017 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dál jen „s. ř. s.“). Stěžovatel vytkl, že krajský soud nesprávně po právní stránce posoudil kvalifikaci pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. a), b) zákona o azylu. Dále namítl, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, a to zejména pro nedostatečně zdůvodnění závěrů o nedůvěryhodnosti skutkového stavu tvrzeného stěžovatelem. Skutkový stav, ze kterého vycházel žalovaný, se přitom neodůvodněně odchyluje od skutečností uváděných stěžovatelem, přičemž nebere ohled na stěžovatelem tvrzené specifické důvody pro udělení mezinárodní ochrany a zároveň jej absurdně konfrontuje s obecnými fakty, na nichž však žádost o mezinárodní ochranu nebyla založena.

[3] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil.

[4] Žalovaný se ztotožnil se závěry krajského soudu a kasační námitky označil za zcela obecné a nedůvodné. Žalovaný má za to, že se ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi a k námitkám stěžovatele se vyčerpávajícím způsobem vyjádřil již ve vyjádření k žalobě.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost jeho kasační stížnosti. Stěžovatel pouze ve velmi obecné rovině namítal vady řízení před žalovaným a před krajským soudem (nedostatečně zjištěný skutkový stav a v návaznosti na to nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů).

[8] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, k níž musí NSS přihlédnout i z úřední povinnosti, by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Krajský soud se dostatečně věnoval zjištěními žalovaného, jakož i tvrzeními stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se vypořádal.

[9] Stěžovatel nesplňuje žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 13 zákona o azylu či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Stěžovatel jako důvod své žádosti uvedl zejména politické důvody, neboť byl činný v Komunistické straně Ukrajiny, která má být údajně zrušena, dále tvrdil, že jsou vůči němu vedeny útoky ze strany soukromých osob z důvodu jeho působení v závodě na výrobu vrtulníků a rovněž jako důvod podání žádosti uvedl trestní stíhání, které je vůči němu údajně vedeno. V žalobě pak namítal pouze uvedené politické důvody a útoky soukromých osob. Námitky uplatněné v kasační stížnosti jsou pak již jen zcela obecného charakteru, přičemž NSS v souladu se svým rozsudkem ze dne 26. 4. 2007, čj. 7 Afs 94/2006 – 99, zdůrazňuje, že obecný odkaz učiněný v kasační stížnosti na důvody uvedené v podané žalobě nedostačuje, neboť důvody kasační stížnosti se vztahují nikoli k napadenému správnímu rozhodnutí, ale k rozhodnutí soudu. NSS nepřísluší vyvíjet vlastní aktivitu směrem ke zjištění, které ze žalobních námitek by mohly rovněž obstát jako důvody následné kasační stížnosti [§ 103 odst. 1 s. ř. s.]. NSS rovněž není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu. Z uvedených důvodů se obecně vznesenými kasačními námitkami mohl NSS také z hlediska přijatelnosti kasační stížnosti zabývat pouze v míře jejich obecnosti.

[10] Ve vztahu k námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na své rozsudky ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS, či ze dne 19. 8. 2005, sp. zn. 4 Azs 467/2004, č. 1095/2007 Sb. NSS. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany, z obsahu jeho žádosti se v následujících fázích řízení o udělení mezinárodní ochrany vychází (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 22/2003-41). Rozhodnutí žalovaného je velmi detailně

pokračování

odůvodněno a zabývá se všemi stěžovatelem tvrzenými skutečnostmi. Krajský soud se také podrobně zabýval všemi skutečnostmi, k nimž se vztahovaly žalobní námitky, přičemž vycházel ze skutkového stavu, který má oporu v obsahu správního spisu. Ostatně sám stěžovatel své kasační námitky v tomto směru formuloval jen zcela obecně a neuvádí, ve vztahu k jakým konkrétním skutečnostem měl krajský soud vlastně pochybit. Námitky ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu ze strany správního orgánu, příp. krajského soudu, jsou proto nepřijatelné.

[11] Ani závěry žalovaného a krajského soudu při aplikaci § 12 písm. a), b) zákona o azylu nelze považovat za nepřezkoumatelné. Krajský soud se ztotožnil se závěry žalovaného, že nebylo prokázáno, že by politické aktivity stěžovatele na Ukrajině vedly k jeho pronásledování, resp. by mu z tohoto důvodu mělo pronásledování reálně hrozit. Z částečně rozporné výpovědi stěžovatele vyplynulo, že v souvislosti s členstvím v komunistické straně problémy neměl, byť byl krátce a bez dalších následků zadržen policií, když demonstroval proti odstraňování komunistických soch. Žalovaný i krajský soud dospěli k závěru, že tyto skutečnosti nemohou být důvodem pro udělení azylu. Tento závěr je v souladu s judikaturou NSS, který v minulosti dovodil, že ojedinělé zadržení policií bez jakýchkoli dalších následků azylově relevantním důvodem být nemůže (viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, čj. 2 Azs 327/2016 – 26). Popsané skutečnosti tedy nemohou dosahovat intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu ani nebezpečí vážné újmy podle § 14a téhož zákona (srov. usnesení NSS ze dne 23. 5. 2018, čj. 10 Azs 389/2017 – 56). Stěžovatel ostatně sám kromě zcela obecných námitek proti zjištěnému skutkovému stavu věci a právnímu názoru krajského soudu v kasační stížnosti nic konkrétního neuvádí.

[12] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tedy poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[13] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[14] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu